

РЕШЕНИЕ

№ 17980

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11666** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/.

Образувано е по жалба от „РайКредит“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] вх. „А“, ет. 1, ап. 102, чрез адв. И. М., срещу Писмо /информация/ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г. за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с изх. № 02-220-2600/903#8 от 15.07.2022 г., с което е отказано финансово подпомагане, поради констатирани несъответствия, за описани в писмото площи.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В жалбата е проследена хронологията по издаване на оспорвания административен акт, който се явява втори такъв по отношение на жалбоподателя във връзка с подадено от дружеството заявление за подпомагане за кампания 2016 г. Сочи, че процесното писмо съдържа фактически и правни основания, идентични с предходното уведомително писмо, като отново не са изпълнени задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влезлите в сила съдебни решения. Намира процесното писмо за нищожен административен акт, като издаден в противоречие с влезли в сила съдебни решения. Иска се обявяването за нищожно на оспореното писмо, алтернативно неговата отмяна, като се претендират и направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М. , която поддържа подадената

жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – заместник-изпълнителният директор на ДФЗ – в съдебно заседание не изпраща представител. Постъпили са писмени бележки от юрк. П., в които се оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират се разноски и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за кампания 2016 г. с УИН 22/310516/64026 по мярка 2014 „Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013 г., направление „Биологично растениевъдство“. Той кандидатства за четвърта година от поетия аргоекологичен ангажимент, като е декларирал 6 парцела с обща площ от 42,01 ха., заявени за подпомагане с код на дейност АП 07 – за биологично растениевъдство в преход – за полски култури, включително фуражни и един парцел с обща площ от 3,13 ха., заявен за подпомагане с код на дейност АП 10 – за биологично растениевъдство в преход – ароматни и медицински растения, съгласно Приложение № 16 от Наредба № 11/06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 2014 „Агроекологични плащания“.

В резултат на извършени административни проверки по направление „Биологично разнообразие“ е констатирано, че са изтекли минималните периоди на преход за заявените за подпомагане парцели, които се явяват четвърта година в преход от поетия петгодишен ангажимент.

Издадено е Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г. за кампания 2016 г. с изх. № 02-220-2600/903/06.08.2019 г. от заместник-министъра на земеделието, храните и горите, с което е отказано финансово подпомагане в размер на 23 258,84 лв.

Посоченото уведомително писмо е обжалвано пред Административен съд София - град, който с Решение № 1489 от 10.03.2021 г. по адм. дело № 911439/2019 г. го е отменил и върнал преписката на ДФЗ със задължителни указания по приложението на закона. Решението е АССГ е оставено в сила с Решение № 12547 от 08.12.2021 г. на Върховния административен съд по административно дело № 7007/2021 г. Основание за отмяна на уведомителното писмо, съобразно решението на АССГ, публично достъпно на сайта на съда и служебно известно на настоящия състав, е издаването на оспореното уведомително писмо при липса на посочени фактическо и правно основание за издаването му, т.е. на основание чл. 146, т. 2 вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, поради което съдът е върнал преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията в съдебното решение.

След връщане на преписката за ново произнасяне на административния орган е издадено оспореното в настоящето производство Писмо /информация/ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г. за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с изх. № 02-220-2600/903#8 от 15.07.2022 г., с което е отказано финансово подпомагане, поради констатирани несъответствия, за описани в писмото площи. В колона 7 от таблицата в уведомителното писмо са посочени площите, за които административния орган е приел, че не са спазени минималните периоди на преход. Основанието за отказ е чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.

Отказаното финансово подпомагане е в размер на 23 258,84 лв., в същия размер, както и в

предходното издадено и отменено от съда уведомително писмо. Отново в оспореното писмо е допълнено, че неспазването на базови изисквания е установено чрез извършена административна проверка на подаденото заявление. С позоваване на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 и вече посочените текстове от Регламент 889/2008 е възпроизведено съдържанието на чл. 36 от Регламент 889/2008 г. и на т. IV от Методиката. Посочено е, че всички заявени от жалбоподателя парцели с в преход, което е в нарушение на срока през който ароматни и медицински растения и полски култури, вкл. фуражни могат да получат финансово подпомагане, а именно за период до две години. Административния орган е допълнил мотивите за отказ в уведомителното писмо с посочване на заявените парцели с площ и вид подпомагане и цитиране на текста на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11, чл. 36 т. 1 от Регламент 889/2008, на т. IV от Методиката и информация, че всички заявени за подпомагане парцели са в преход.

Оспореното писмо съдържа и таблица с изчислен размер на финансово подпомагане и пояснителен текст за съдържанието на отделните колони от таблицата.

В настоящото производство са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, както и представените с жалбата.

По делото е изслушано и прието заключение на СТЕ, изготвено от вещото лице С. К., което съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадено. Вещото лице е имало за задача да установи размера на заявените площи, както и дали същите отговарят на изискванията за допустимост за подпомагане. В заключението си експертът сочи, че недопустима площ по заявлението на жалбоподателя след провеждане на процедурата по изясняване на двойно заявените площи по заявлението на жалбоподателя съгласно чл. 17, ал. 7 и 8 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. е била установена само в парцел 06848-2-2-1, заявен с площ от 1.89 ха. Установеното застъпване, останало като недопустима площ за жалбоподателя е в размер на 0.5374 ха. Установена наддекларирана площ по мярка АП07 е в размер на 0.71 ха или 1.72 %. Няма санкционирана площ за застъпвания или излизане от слой. Цялата заявена площ и установена по мярката е санкционирана за неспазени изисквания на чл.13 от Наредба 11 от 06.04.2009 г. Установена наддекларирана площ по мярка АП 10 е в размер на 0 ха или 0 %. Няма санкционирана площ за застъпвания или излизане от слой. Цялата заявена площ и установена по мярката е санкционирана за неспазени изисквания на чл. 13 от Наредба 11 от 06.04.2009 г.

В отговор на въпроса установява ли се да са спазени изискванията за минималните периоди на преход за заявените за подпомагане парцели, съгласно Наредба № 1 от 07.02.2013 г. към четвъртата година в преход от поетия пет годишен ангажимент за заявените за подпомагане парцели с код на дейност АП 10, експертът сочи, че минималните периоди на преход за заявените за подпомагане парцели, съгласно Наредба № 1 от 07.02.2013 г. са две години. 2016 година се явява четвъртата година в преход от поетия пет годишен ангажимент. Цялата заявена за подпомагане площ е определена като недопустима по мерките във връзка с неспазеното изискване на заплащане само за минималния период на преход.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в

съответствие с целта на закона.

Съдът намира, че процесното Уведомително писмо е издадено от компетентен орган - зам. изпълнителен директор на ДФЗ, на когото са делегирани съответни правомощия, по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, въз основа на нарочно издадена заповед с № 03-РД/715/27.06.2017 г. на изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателната агенция, е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на Европейския съюз. По силата на чл. 11а от ЗПЗП, Държавен фонд "Земеделие" е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за РБ, за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз. В чл. 20а, ал. 1 и, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП е регламентирано, че изпълнителният директор на ДФЗ, е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и я представлява, и съответно по реда на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, може да делегира своите правомощия. В този смисъл, съдът приема, че оспореното писмо е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Съдът не констатира допуснати от органа нарушения, свързани с мотивирането на акта от правна и фактическа страна. Видно е от табличната част на писмото, че са попълнени коректно всички колони, като към всяка са дадени съответните пояснения, включително и основанията за съответното намаление или санкция. Ето защо мотиви като фактически и правни основания се съдържат във вид на текст, таблици и пояснения към тях. Следователно актът съдържа самостоятелни мотиви под формата на таблица с нанесени данни с пояснения към тях от една страна.

В съответствие с изложеното дотук съдът намира, че оспореният акт е мотивиран и съдържа фактически и правни основания за неговото издаване противно на твърденията на оспорващия. При издаване на акта не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

С оглед изложените допълнителни мотиви и основания за издаването на уведомителното писмо, за разлика от първото произнасяне на органа, съдът не намира основание да прогласи нищожността му на основание чл. 177, ал. 2 АПК, поради неизпълнението на указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона, възложени по силата на влязлото в сила решение по адм. д. № 11439/2019 г. на АССГ.

Уведомителното писмо е издадено и в съответствие с материалноправните разпоредби на закона. Спорът по делото се свежда до приложението на нормата на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР за периода 2007 - 2013 г. и дали се дължат субсидии за култури в преход към биологично земеделие след минималните периоди на преход, посочени в Регламент 889/2008.

При настоящото произнасяне органът се е позовал в мотивите си и на Методиката за намаляване и отказване на годишните агроекологични плащания по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013 г., утвърдена със заповед № РД 09-243 от 17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните, но същата след издаването на уведомителното писмо е обявена за нищожна с решение № 4822 от 15.04.2021 г. по адм. д. № 9587/2020 г. на ВАС, потвърдено с решение № 2340 от 14.03.2022 г. по адм. д. № 6554/2021 г. на ВАС, 5-чл. състав. Нищожността произтича от липсата на законова делегация за министъра да я издаде и непубликуването ѝ в Държавен вестник. Поради това съдът не обосновава изводите си с предвижданията на Методиката.

Съгласно чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г., агроекологичните плащания за периодите на преход по ал. 1, т. 1, 3, 5, 7, 9 и 10 се предоставят на подпомаганите лица за срок, който не надвишава периодите на преход към биологично производство съгласно чл. 36, чл. 37, § 2 и чл. 38, § 3 на Регламент (ЕО) 889/2008.

В конкретния казус изложените от органа пояснения към тази колона относно неспазено от земеделския производител изискване на приложимата норма на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г., установено чрез извършване на административна проверка, са изцяло относими към безспорния факт по делото, че 2016 г. за подпомаганото лице е четвърта поред година от поетия от него ангажимент по процесната мярка, при период на преход към биологично производство за отглежданите култури от две години, предвид чл. 36 т. 1 от Регламент (ЕО) 889/2008, вр. чл. 36, ал. 4 от Наредба № 5 от 3.09.2018 г. за прилагане на правилата на биологично производство, етикетиране и контрол, и за издаване на разрешение за контролна дейност за спазване на правилата на биологичното производство, както и за последващ официален надзор върху контролиращите лица (Наредба № 5 от 3.09.2018 г.), възприето и в чл. 24, от Наредба № 1 от 7.02.2013 г. за прилагане на правилата на биологично производство на растения, животни и аквакултури, растителни, животински продукти, продукти от аквакултури и храни, тяхното етикетиране и контрола върху производството и етикетирането (отм. ДВ, бр. 75 от 11.09.2018 г., в сила от 12.11.2018 г.).

Налага се извод, че предвид установените факти по делото, процесното писмо е материално законосъобразно, защото съгласно приложимата правна уредба - чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г., вр. чл. 36 на Регламент (ЕО) 889/2008, при надвишен период на преход към биологично производство и последваща заявка за подпомагане по дейност за преминаване към биологично земеделие за същите площи и отглеждани култури, агроекологични плащания не се предоставят. Нормата от наредбата не противоречи на посоченото в регламента или на друга от разпоредбите на общностното право, поради което липсват основания тя да не бъде приложена като действащо право с мотив, че продължителността на прехода и въвеждането на биологичното производство изисква и по-големи инвестиции, т.е. нужни са повече средства. В този смисъл е практиката на Върховния административен съд: Решение № 5568 от 30.05.2023 г. по адм. д. № 9233/2022 г., V отд. на ВАС.

Изложеното се подкрепя и от приетото по делото заключение по назначената СТЕ, в която експертът е посочил, че 2016 година се явява четвъртата година в преход от поетия пет годишен ангажимент на жалбоподателя.

Предвиждането на минимални периоди на преход и максимални срокове за подпомагане, макар да имат еднаква продължителност, имат различни цели. Минималният период за преход е въведен за да гарантира постигането на биологична продукция, а максималният за подпомагане - за да може този преход все пак да приключи, а не да се използва от недобросъвестни стопани за получаване на значителните по размер средства, без да се достига до желаните резултат - биологичен добив. Няма пречка преходът да продължи и след минималния период, но за него не се полага субсидия по ПРСР 2007-2013 г. Разпоредбата на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г. е въведена именно за да не се допуска злоупотреба със средства по фондовете и приложението ѝ не може да бъде игнорирано. В тази насока е и практиката на ВАС - решение № 8699 от 02.07.2020 г. по адм. дело № 2180/2020 г. на ВАС, Пето отделение и др.

Оспореният акт е издаден и в съответствие с целта на закона, доколкото относимите материалноправни разпоредби предвиждат отпускане на средства на земеделски стопани, които спазват съответните нормативни изисквания и поети задължения, а в случая несъмнено те не са били спазени от страна на оспорващия.

По изложените мотиви съдът намира, че оспореното писмо е законосъобразно като издадено от компетентен орган, в изискуемата писмена форма при излагане на фактически и правни основания, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на делото, заявената от процесуалния представител на ответника претенция за присъждане на разноски се явява основателна и своевременно направена, поради което следва да бъде уважена. В полза на Държавен фонд "Земеделие" в качеството му на юридическо лице на бюджетна издръжка, съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗПЗП, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. и 500 лв. за внесения депозит за СТЕ, в общ размер сумата от 600 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РайКредит“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] вх. „А“, ет. 1, ап. 102, срещу Писмо /информация/ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г. за кампания 2016 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с изх. № 02-220-2600/903#8 от 15.07.2022 г., с което е отказано финансово подпомагане, поради констатирани несъответствия, за описани в писмото площи.

ОСЪЖДА „РайКредит“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] вх. „А“, ет. 1, ап. 102, да заплати в полза на Държавен фонд "Земеделие" разноски по делото в размер на 600 /шестстотин/ лева. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: